99.

Regierungsverordnung vom 30. März 1942

über die Krankenversicherung der Rentner der Zentralsozialversicherungsanstalt.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

§ 1.

(1) Wer zum Bezuge einer Rente nach dem Gesetze vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters, in der Fassung der dasselbe abändernden oder ergänzenden Rechtsvorschriften — kurz „Gesetz" genannt — berechtigt ist, wird von dem Tage an, an dem ihm der Rentenbescheid zugestellt wird, für den Fall der Krankheit versichert. Die Versicherung endigt mit dem Ablauf des Monates, in dem die Rente nicht mehr gezahlt wird. Die Rentner haben für die erwähnte Zeit auch Anspruch auf Krankenpflege der Familienangehörigen.

(2) Die Versicherung erstreckt sich auf den unentgeltlichen ärztlichen Beistand, einschließlich der geburtsärztlichen Hilfe, Beistand einer Geburtsassistentin sowie der notwendigen Heilmittel und sonstigen therapeutischen Behelfe und auf das Begräbnisgeld, sofern kein Anspruch auf Begräbnisgeld nach anderen sozialversicherungsrechtlichen Vorschriften besteht. Das Begräbnisgeld beträgt im Falle des Ablebens des Beziehers einer Invaliden- oder Altersrente 500 K. Stirbt ein höchstens zwei Jahre alter Familienangehöriger, beträgt das Begräbnisgeld 100 K. Stirbt ein Familienangehöriger, der das vierzehnte Lebensjahr nicht überschritten hat, beträgt das Begräbnisgeld 250 K, und stirbt ein älterer Familienangehöriger, 350 K.

(3) Als Familienangehörige werden nachstehende Personen angesehen, welche mit dem Berechtigten im gemeinsamen Haushalt leben, mit ihrem Unterhalt vorwiegend auf sein Einkommen angewiesen sind und keinen Anspruch auf eine Versicherungsleistung aus einer eigenen Versicherung haben:

Vládní nařízení ze dne 30. března 1942

o nemocenském pojištění důchodců Ústřední sociální pojišťovny.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

(1) Kdo jest oprávněn k požívání důchodu podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů, jej měnících a doplňujících — ve zkratce zvaného „zákon" — jest pojištěn počínajíc dnem, kterého mu bude doručen výměr o přiznání důchodu, pro případ nemoci. Pojištění končí uplynutím měsíce, v němž již není důchod vyplácen. Důchodci mají po uvedenou dobu též nárok na nemocenské ošetřování rodinných příslušníků.

(2) Pojištění vztahuje se na bezplatnou lékařskou pomoc, čítajíc v to pomoc při porodu, pomoc porodní asistentky, jakož i potřebná léčiva a jinaké therapeutické pomůcky a na pohřebné, pokud není nároku na pohřebné podle jiných právních předpisů o sociálním pojištění. Pohřebné činí v případě úmrtí poživatele invalidní nebo starobní renty 500 K. Zemře-li příslušník rodiny nejvýše dvouletý, činí pohřebné 100 K. Zemře-li příslušník rodiny, který ještě nepřekročil čtrnáctý rok života, činí pohřebné 250 K, a zemře-li starší příslušník rodiny, 350 K.

(3) Za příslušníky rodiny se považují tyto osoby, které žijíce ve společné domácnosti s oprávněným, jsou převážně odkázány výživou na jeho příjem a nemají nároku na pojistnou dávku z vlastního pojištění:

a) die Ehegattin (der Ehegatte),

b) eheliche und uneheliche Kinder, Stief-, Adoptiv- und Pflegekinder bis zum vollendeten 17. Lebensjahre.

(4) Das Erfordernis des gemeinsamen Haushaltes wird dadurch nicht beeinträchtigt, daß die Ehegattin (der Ehegatte) oder die Kinder wegen der Erziehung der Kinder, aus Gründen der Wohnungsnot, aus gesundheitlichen, sozialen, wirtschaftlichen, Bildungs- und ähnlichen Gründen getrennt wohnen. Dasselbe gilt, wenn die Ehe aus Verschulden des rentenbezugsberechtigten Ehegatten geschieden wurde oder wenn die Scheidung auf Grund einer Vereinbarung der Eheleute durchgeführt wurde.

§ 2.

Die Bestimmungen dieser Verordnung beziehen sich auch auf die Bezieher von Renten aus dem Fonds für Invaliditäts- und Altersversicherung der Postbediensteten.

§ 3.

(1) Üben Personen, die eine Rente beziehen, eine Beschäftigung aus, die die Versicherungspflicht gegen Krankheit begründet, so unterliegen sie nicht der Versicherung nach § 1.

(2) Ansprüche auf Leistungen nach § 1 stehen den Berechtigten nicht zu, deren Rente ins Ausland gezahlt wird.

§ 4.

(1) Die Leistungen nach § 1 werden von der Bezirkskrankenversicherungsanstalt, in deren Sprengel der Rentner seinen Wohnort hat, gewährt. Die Bestimmung des § 103 des Gesetzes gilt sinngemäß.

(2) Zuständig für die Gewährung der Leistungen an die im Reichsgebiet außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren wohnenden Rentner ist die Bezirkskrankenversicherungsanstalt in Prag.

§ 5.

Der Anspruch auf Sachleistungen beginnt grundsätzlich mit dem Tage, an dem die Krankheit der Bezirkskrankenversicherungsanstalt oder deren zuständigem Arzt gemeldet wurde.

§ 6.

Zur Deckung der Ausgaben zahlt die Zentralsozialversicherungsanstalt, beziehungsweise die Postverwaltung, den Bezirkskrankenversicherungsanstalten einen vom Minister für Wirtschaft und Arbeit festzusetzenden Pauschbetrag.

a) manželka (manžel),

b) děti manželské i nemanželské, nevlastní, osvojenci a schovanci do dokonaného 17. roku.

(4) Požadavku společné domácnosti není na újmu, jestliže manželka (manžel) nebo děti žijí odděleně k vůli výchově dětí, z důvodu bytové tísně, ze zdravotních, hospodářských, vzdělávacích a podobných důvodů. Totéž platí, bylo-li manželství rozvedeno z viny manžela oprávněného k požitku důchodu nebo došlo-li k rozvodu dohodou manželů.

§ 2.

Ustanovení tohoto nařízení vztahují se též na poživatele důchodů z Fondu pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců.

§ 3.

(1) Vykonávají-li poživatelé důchodu zaměstnání, které zakládá pojistnou povinnost pro případ nemoci, nepodléhají pojištění podle § 1.

(2) Nároky na dávky podle § 1 nepřísluší oprávněným osobám, jejichž důchod se platí do ciziny.

§ 4.

(1) Dávky podle § 1 poskytuje okresní nemocenská pojišťovna, v jejímž obvodu důchodce má své bydliště. Ustanovení § 103 zákona platí obdobně.

(2) Pro poskytování dávek důchodcům, bydlícím na území Říše mimo Protektorát Čechy a Morava, je příslušna okresní nemocenská pojišťovna v Praze.

§ 5.

Nárok na věcné dávky počíná zásadně dnem, kdy nemoc byla hlášena okresní nemocenské pojišťovně nebo jejímu příslušnému lékaři.

§ 6.

K úhradě nákladů zaplatí Ústřední sociální pojišťovna, případně poštovní správa okresním nemocenským pojišťovnám úhrnkovou částku, jejíž výši stanoví ministr hospodářství a práce.

§ 7.

(1) Zur Deckung der Ausgaben tragen die Bezieher von Invaliden- und Altersrenten, bei denen

a) die Rente vor dem 1. April 1942 angefallen ist, mit einem Sechsunddreißigstel ihrer jährlichen Rente,

b) die Rente nach dem 1. April 1942 angefallen ist, monatlich mit einem Betrage von K 10

bei.

(2) Der Minister für Wirtschaft und Arbeit kann im Einvernehmen mit dem Minister für Verkehr und Technik eine besondere Regelung bezüglich der im § 3 erwähnten Personen treffen.

(3) Die im Absatz 1 erwähnten Beträge werden von der Zentralsozialversicherungsanstalt, beziehungsweise von der Postverwaltung, bei der Auszahlung der Renten abgezogen.

§ 8.

Wenn der Rentner freiwillig bei einem öffentlichrechtlichen Träger der Krankenversicherung oder bei einer Privatversicherungsunternehmung gegen Krankheit versichert ist, erlischt diese Versicherung über Antrag der berechtigten Person, und zwar zum Ende des Monates, in dem die betreffende Person nachweist, daß ihr der Anspruch gemäß § 1 zusteht.

§ 9.

(1) Die Bezirkskrankenversicherungsanstalt ist verpflichtet, Vorsorge zu treffen, daß den Personen, die gemäß § 1 darauf Anspruch haben, ärztliche Hilfe und der Beistand von Geburtsassistentinnen zuteil werde. Die anspruchsberechtigten Personen können ärztliche Hilfe, den Beistand von Geburtsassistentinnen sowie Arzneien (Heilmittel) und therapeutische Behelfe nur unter den für die Versicherten der zur Leistung zuständigen Krankenversicherungsanstalt geltenden Bedingungen in Anspruch nehmen. Die unter Verletzung oder Nichteinhaltung dieser Vorschriften auflaufenden Kosten für ärztliche Hilfe und geburtshilflichen Beistand werden nicht ersetzt, es sei denn, daß es sich um einen dringenden Fall erster Hilfe handelt.

(2) Die Vertragsärzte der Krankenversicherungsanstalten sind verpflichtet, den berechtigten Personen ärztliche Hilfe unter den gleichen Bedingungen zu gewähren wie den Versicherten der betreffenden Krankenversicherungsanstalten.

§ 7.

(1) K úhradě výdajů přispějí poživatelé invalidních a starobních důchodů, u nichž

a) důchod napadl před 1. dubnem 1942, šestatřicetinou svého ročního důchodu,

b) důchod napadl po 1. dubnu 1942, měsíčně částkou 10 K.

(2) Ministr hospodářství a práce může v dohodě s ministrem dopravy a techniky provésti zvláštní úpravu, pokud jde o osoby, uvedené v § 3.

(3) Částky, uvedené v odstavci 1, srazí Ústřední sociální pojišťovna, případně poštovní správa při výplatě důchodů.

§ 8.

Je-li důchodce dobrovolně pojištěn pro případ nemoci u veřejnoprávního nositele nemocenského pojištění nebo u soukromé pojišťovny, zaniká toto pojištění na návrh oprávněné osoby, a to koncem měsíce, v němž dotčená osoba prokáže, že jí přísluší nárok podle § 1.

§ 9.

(1) Okresní nemocenská pojišťovna jest povinna zajistiti, aby se dostalo lékařské pomoci a pomoci porodních asistentek osobám, jež podle § 1 mají na ni nárok. Oprávněné osoby mohou požadovati lékařskou pomoc, pomoc porodních asistentek, léky (léčiva) a therapeutické pomůcky pouze za podmínek, platných pro pojištěnce nemocenské pojišťovny, příslušné k poskytování dávek. Při porušení nebo nezachování těchto podmínek nebudou vzniklé náklady za poskytnutí lékařské pomoci a pomoci porodních asistentek hrazeny, leč by šlo o naléhavý případ první pomoci.

(2) Smluvní lékaři nemocenských pojišťoven jsou povinni poskytovati lékařskou pomoc oprávněným osobám za stejných podmínek jako pojištěncům příslušných pojišťoven.

§ 10.

Die Kosten für die Behandlung und Verpflegung in öffentlichen Krankenhäusern, Heilanstalten oder Gebäranstalten und die Beförderung eines Kranken ins Krankenhaus werden von der Zentralsozialversicherungsanstalt, beziehungsweise von der Postverwaltung, nicht ersetzt.

§ 11.

(1) Für das Verfahren gelten sinngemäß die Vorschriften des fünften Teiles des Gesetzes.

(2) Über die Klage gegen den Bescheid der Bezirkskrankenversicherungsanstalt entscheidet aber der Vorsitzende (Stellvertreter) des Schiedsgerichtes als Einzelrichter. Diese Entscheidung ist endgültig.

§ 12.

Diese Verordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft und bezieht sich auch auf Rentner, denen die Rente vor dem 1. April 1942 angefallen ist. Sie wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit im Einvernehmen mit dem Minister für Verkehr und Technik durchgeführt.

Der Staatspräsident:
Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:
Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:
Dr. **Bertsch** m. p.

Der Minister für Verkehr und Technik:
Dr. **Kamenický** m. p.

§ 10.

Výlohy za léčení a ošetřování ve veřejných nemocnicích, v léčebných ústavech nebo v porodnicích a náklady za dopravu nemocných do nemocnice nebudou Ústřední sociální pojišťovnou, případně poštovní správou hrazeny.

§ 11.

(1) Pro řízení platí obdobně předpisy části páté zákona.

(2) O žalobě proti výměru nemocenské pojišťovny rozhoduje však předseda (náměstek) rozhodčího soudu jako samosoudce. Toto rozhodnutí je konečné.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti 1. dubnem 1942 a vztahuje se také na důchodce, jimž důchod napadl před 1. dubnem 1942. Provede je ministr hospodářství a práce v dohodě s ministrem dopravy a techniky.

Státní president:
Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády:
Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr hospodářství a práce:
Dr. **Bertsch** v. r.

Ministr dopravy a techniky:
Dr. **Kamenický** v. r.

100.

Regierungsverordnung vom 30. März 1942

über die Verbesserung der Leistungen in der Provisionsversicherung der Bergarbeiter.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestim-

Vládní nařízení ze dne 30. března 1942

o zlepšení dávek v provisním pojištění horníků.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15.